

UNA NOVA MANERA DE DETECTAR LES EMOCIONS

Evidència 2b.

Nota de premsa. Treball Final de grau

Clàudia Machado Azuaga

Dirigit per: Silvia Edo Izquierdo

Curs 2017-2018

Paraules: 500

Facultat de Psicologia de la Universitat Autònoma de Barcelona

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

UNA NOVA MANERA DE DETECTAR LES EMOCIONS

Dues estudiants de psicologia de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) han elaborat un instrument de mesura de les emocions per preadolescents per tal de saber com es senten sense demanar-los-hi directament.

La preadolescència (10-12 anys) marca l'inici d'una nova etapa de construcció de la identitat on la tendència normativa és l'increment de problemes de relació tant amb pares com amb professors i de dificultats personals. En aquesta etapa, és important una bona percepció de les emocions ja que, com demostren varis estudis, una bona identificació permet modificar el comportament i adequar-se millor a les situacions socials.

Però identificar-les correctament, moltes vegades no és fàcil. A més, pot haver-hi resistència alhora d'expressar-les per factors com vergonya o desitjabilitat social. Tot i així, la majoria

de mesures existents són explícites. És a dir, demanen directament sobre els estats emocionals i per tant, la resposta està sota control voluntari.

Les estudiants de la UAB han apostat per l'elaboració d'una mesura de les emocions de manera implícita que permeti superar aquestes limitacions. És a dir, que permeti aconseguir una resposta automàtica que no comporti el control voluntari del nen.

L'han anomenat MIAP (Mesura Implícita de l'Afectivitat en Preadolescents). Aquesta es conforma de 6 símbols valorats com a neutres i 6

adjectius (tres valorats com a positius: feliç, animat i content; i tres valorats com a negatius: trist, culpable i enfadat). Per posar a prova el MIAP van participar 306 preadolescents d'escoles de l'àrea de Barcelona. Aquests es van dividir en tres grups experimentals i van visualitzar un fragment de film diferent (un cada grup). El primer, visualitzà un fragment de *El Libro de la Selva* avaluat prèviament com a positiu, el segon un fragment de *El Rey León* considerat negatiu i l'últim, un fragment de *El Último Unicornio* considerat neutre.

Un cop visualitzats els films se'ls demanava que contestessin el MIAP donant la següent consigna "*els Egipcis utilitzaven símbols en comptes de paraules. Nosaltres volem saber si creieu que aquests 6 símbols podrien substituir algun d'aquests adjectius.*"

Assumint la neutralitat dels símbols, s'esperava que la resposta recollís l'estat afectiu del nen, que es podia controlar a partir de la pel·lícula

visionada. Per tant, s'esperava que els nens que havien vist la pel·lícula positiva contestessin que els símbols representaven millor als adjectius positius que als negatius. Pel contrari, s'esperava que atribuïssin connotació negativa als símbols si havien vist la pel·lícula negativa.

Els resultats mostren que els que van veure les pel·lícules positiva i neutre tendien a puntuar que els símbols podien representar més els adjectius positius que els negatius. En el cas dels que van veure la pel·lícula negativa però, puntuaven que els símbols podien representar tant els adjectius positius com els negatius, tot i que tendien a puntuar més aquests últims.

Tot i que el MIAP presenta limitacions, a partir de les troballes i tenint en compte les possibles millores, les estudiants han obert una nova línia d'investigació molt poc explorada i en canvi, molt interessant.